

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 14

Utgitt 20 april.

1926

Skrivelse fra Justisdepartementet, hvori meddeles, at departementet ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 16 januar 1925 i henhold til lov av 19 april 1899 til beskyttelse av barn mot bruk av tobakk, har stadfestet en av herredsstyret for Spydeberg herred den 11 mars 1926 vedtatt beslutning om vedtekter angående salg av tobakk til barn m. v.

Vedtektene er sålydende:

§ 1. Salg av tobakk i hvilken som helst form til barn under 15 år er forbudt, selv om barnet angir å kjøpe til andre, når der ikke foreligger skriftlig bemyndigelse fra foreldre eller foresatte.

Likeledes er det forbudt å kjøpe tobakk i nogen form til bruk for eller efter opfordring av barn under 15 år, samt å overlate sådant barn tobakk som gave, lån, i bytte, eller som godtgjørelse for arbeide eller personlige tjenester.

Barn under 15 år som nyter tobakk på landevei eller annet offentlig sted, kan av politiet fratas tobakk, cigaretter, pipe o. l. som det måtte være i besiddelse av, og skal politiet snarest underrette barnets foreldre om forholdet.

§ 2. Overtredelse av denne vedtekt straffes efter straffelovens § 339, 2.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet, hvorved i henhold til lov om motorvogner av 20 februar 1926 § 19, annet ledd, jfr. § 36, første ledd, fastsettes følgende som gjeldende inntil videre:

Under teleløsning er motorvognkjøring forbudt på etternevnte hovedveier i følgende herreder:

I Sandeherad: Breidablik—Linglem—Haugtuft og Gogstad—Sand (Stokkegrensen).

I Ramnes: Semsdelet (Fresti)—Våledelet, Fossan—Holtung—Barkast bro, Myre veiskille—Svinevold bro.

Forbudet gjelder ikke uopsettelige tjenestereiser som må foretas med motorvogn av læger, dyrlæger, jordmødre og veivesenets funksjonærer.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

10 april. Nærmere bestemmelse om når forbudet skal tre i kraft treffes av lensmannen (veitilsynsmannen) efter bemyndigelse av veivesenets overingeniør.

10 april. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet, hvorved i henhold til lov om motorvogner av 20 februar 1926 § 19, annet ledd, jfr. § 36, første ledd, fastsettes følgende som gjeldende inntil videre:

Under teleløsningen er motorvognkjøring forbudt på hovedveien Kollobroen i Nordre Fron til Bjølstadmo i Heidal.

Nærmere bestemmelse om når forbudet skal tre i kraft treffes av lensmannen (veitilsynsmannen) efter bemyndigelse av veivesenets overingeniør.

Forbudet gjelder ikke for uopsettelige reiser som må foretas av læger, dyrlæger, jordmødre og veivesenets funksjonærer.

Foranstående bestemmelser trer i kraft straks.

10 april. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet, hvorved i henhold til lov om motorvogner av 20 februar 1926, § 19, annet ledd, jfr. § 36, første ledd, fastsettes følgende som gjeldende inntil videre:

Under teleløsning er motorvognkjøring forbudt på gater og veier i Mo ladested i den tid som nærmere bestemmes av formannskapet eller av den som formannskapet dertil bemyndiger. Denne bestemmelse trer i kraft straks.

10 april. **Rundskrivelse** fra Finansdepartementet til overkontrollørene for brennevins-etyleter- og øltilvirkningen.

Ifølge Stortingets beslutning av 17 mars i år skal den fra 1 juli 1925 besluttede avgift til statskassen av brennevinstilvirkningen ved de almindelige brennerier fra den tid, Kongen bestemmer, erlegges efter følgende regler:

1. Avgiften erlegges med kr. 2,62 — to kroner og to og seksti øre — for hver liter, beregnet til 100 % alkoholstyrke.

2. Når norsk brennevin, hvorav foranstående avgift er betalt, i partier på 1 — en — hektoliter og derover og med iakttagelse av de nærmere forskrifter med hensyn til kontrollen, som Finans og Tolldepartementet bestemmer, utføres til utlandet, blir avgiften å tilbakebetale for råspiritus med kr. 2,62 — to kroner og to og seksti øre —, for renset spiritus med kr. 2,64 — to kroner og fire og seksti øre —, samt for til drikk tilberedte destillata, hvortil har vært anvendt fullstendig renset spiritus, med kr. 2,67 — to kroner og syv og seksti øre —

pr. liter av 100 % alkoholstyrke, når andragende derom fremkommer innen to år efter utførselen. 10 april.

For at brennevin skal anses som rensset, må det på en sådan måte, som av Finans- og Tolldepartementet nærmere bestemmes, godtgjøres, at det efter skattelegningen har undergått en fullstendig rensningsprosess med omdestillasjon.

3. Når brennevin gjøres utjenlig til drikk (denatureres), eller det på annen fyldestgjørende måte finnes garantert mot å bli anvendt til drikk, kan Finans- og Tolldepartementet tillate, at det fritas for tilvirkningsavgiften på samme måte som ferdige destillata, der utføres til utlandet.

De foran nevnte avgifts- og refusjonssatser blir inntil videre å gi et tillegg svarende i procent til de til enhver tid gjeldende tillegg til brennevinstollen.

Finans- og Tolldepartementet fastsetter de nærmere regler for beregningen av dette tillegg.

Denne Stortingets beslutning er ved kongelig resolusjon av 9 april d. å. bragt i utøvelse som gjeldende fra og med 15 april 1926.

I henhold til den i stortingsbeslutningen gitte bemyndigelse fastsetter departementet herved følgende tillegg, som fra og med sistnevnte dato og inntil videre blir å gi de forannevnte avgifts- og refusjonssatser:

Den under 1. nevnte avgiftssats, kr. 2,62 pr. liter (100 %), tillegges kr. 1,05 pr. liter.

De under 2. nevnte refusjonssater, kr. 2,62, kr. 2,64 og kr. 2,67 tillegges henholdsvis kr. 1,05, kr. 1,06 og kr. 1,07 pr. liter.

Den samlede avgiftssats vil således inntil videre utgjøre kr. 3,67 pr. liter (100 %) og de samlede refusjonssatser henholdsvis kr. 3,67, kr. 3,70 og kr. 3,74 pr. liter (100 %).

Hvad særlig angår avgiftsgodtgjørelse for brennevin, som i overgangstiden efter 15 april d. å. utføres til utlandet eller ved denaturering eller på annen måte garanteres mot drikk finner departementet som betingelse for at de høiere, inntil sistnevnte dato gjeldende refusjonssatser skal legges til grunn ved godtgjørelsen, at vedkommende utførsels- eller denatureringsangivelse blir forsynt med uttrykkelig skriftlig erklæring på tro og love fra tilvirkeren om, at pågjeldende kvantum innenlands tilvirket brennevin i sin helhet er blitt avgiftsberikiget efter den høiere avgiftssats à kr. 4,70 pr. liter (100 %) eller er fremstillet av således beskattet brennevin. Denne erklæring, som også bør angi tidspunktet for brennevinets uttagelse fra skatteplaget, må tillike være ledsaget av bevidnelse fra kontrollvesenet om, at dette for sitt vedkommende ikke finner grunn til å betvile erklæringens riktighet.

10 april. I tilfelle av en sammenblanding av brennevin, beskattet efter avgiftssatser gjeldende før og efter 15 april d. å., vil ved en eventuell utførsel eller denaturering de lavere refusjons-satser bli lagt til grunn ved godtgjørelsen for det hele parti.

Med ovenstående skal man be kontrollbetjeningen og eierne av de innen Deres distrikt værende brennerier, destillasjoner og brennevinsoplag, samt mulige andre bransjeinteresserte gjort bekjent.

12 april. **Skrivelse** fra Landbruksdepartementet, hvori meddeles, at departementet idag i medhold av kongelig plakat av 16 februar 1925 angående innførsel av husdyr og smitteførende gjenstander, har ophevet det ved skrivelse herfra av 16 februar 1925 etablerte forbud mot skyss- og trafikkhester som fra Sverige til Norge passerer den del av riksgrensen som støter til Göteborgs- og Bohuslens og Elfsborgs len i Sverige.

Bestemmelsen trer i kraft straks.

13 april. **Nye bruksregler** for Eina bygdealmanning, approbert av Landbruksdepartementet 13 april 1926.

1. Det påhviler bestyrelsen å bedømme billigheten av de bruksberettigedes årlige forlangende av trevirke fra almenningen, bevilge, nedsette eller efter omstendighetene nekte de forlangte kvanta.

Styret i samråd med skogbestyreren bestemmer hvor der skal hugges, idet der, såvidt mulig, kun tas forstlige hensyn.

For å få det nødvendige lokalkjennskap i almenningen, skal styret samlet, eller ved en komite befare almenningen så ofte de finner det nødvendig, dog minst en gang hvert år. Styremedlem er for alle reiser, styremøter undtatt, i almenningens tjeneste, berettiget til en godtgjørelse som for ordførere bestemt. Under skogbefaringen beregnes ikke skyssgodtgjørelse innen skogens område.

2. Den bruksberettigede har, under opgaven av fullt navn og eiendommens navn, gårds- og bruksnummer, innen 14 april og 1 august til styret å innmelde på dertil anordnede skjemaer hvad han for sig og husmenn ønsker utvist i den nærmeste hugsttermin av alt åvirke med forklaring om hvortil det aktes benyttet. Senest 3 uker innen hugsttidens inntreden har styret å avholde møte til bevilgning av de bruksberettigedes behov.

Styret gir skogbestyreren utskrift av det bevilgede åvirke og fører en bevilgningsprotokoll (leveransebok) der må være ført åjour til hvert bevilgningsmøte.

3. Styret ansetter skogbestyrer samt en regnskapsfører og kasserer og 2 revisorer. Disse må ikke være medlem av almenningsstyret.

Styret har videre å bestemme dissers lønn.

4. Hugst av trær på rot til hvilken som helst bruk fore- 13 april.
går ved de bruksberettigede selv efter blinkning av skogbestyr-
eren og 1 eller 2 av styret.

Hvordan blinkningen i det store og hele skal foregå be-
stemmes av styret, idet alle førstlige hensyn tas.

Angående hugst og stubning og for øvrig hvordan hug-
sten skal utføres bestemmes av styret. Finner styret at en
bruksberettiget ikke utfører arbeidet slik som styret og skog-
bestyrer pålegger ham skal han fratas retten til selv å hugge
sitt virke i minst 2 år.

Styret kan innskrenke eller aldeles nekte utvisning av
vannposttømmer og rajer, hvis styret finner at hugst av sådant
virke er til skade for skogen.

Finner styret det heldigere for skogen, skal det være be-
myndiget til å la hugsten delvis, eller i sin helhet utføres av
dertil leiede arbeidere. Og skal de bruksberettigede hertil være
fortrinsberettiget. Det hugne fordeles i så fall mellem de
bruksberettigede in natura, eller styret lar det selge til disse
overensstemmende med skoglovens § 58.

5. Hugst av all slags staur og flistømmer er forbudt. Dog
kan styret la den staur og det flistømmer samt skived utblinke
som det finner det forsvarlig å utta av skogen under hensyn-
tagen til etterveksten.

6. Til sagtømmer skal treet utnyttes inntil 16 cm. i topp-
mål. Enhver stokk skal den bruksberettigede forsyne med sitt
særskilte merke.

7. Enhver bruksberettiget er forpliktet til å la sitt hugne
virke avhente innen 2 år fra utvisningen og hvis tømmeret
ikke avhentes første vinter efter det er hugget, plikter eieren
å rundbarke dette innen utgangen av førstkommande juni
måned. Tømmer som har henligget i skogen i 2 år tilfaller al-
menningskassen uten erstatning til eieren.

Det forbys å sette igjen but på stubben, å la trær bli stå-
ende med prøveskoro, eller å la nedfelte og til tømmer bruk-
bare trær ligge uten å gjøres op, likesom den kan dras til an-
svar som har hugget i urette tid.

Den som ikke hugger sitt virke i første hugsttermin efter
innmeldelsen, har tapt sin rett til det utviste.

8. Ingen hugst må i regelen foregå uten i tidsrummet fra
1 mai til 31 juli og fra 1 september til 15 desember.

9. Det i almenningen hugne virke må ikke gis en annen
anvendelse enn den hvortil det ved innmeldelsen er bestemt
opgitt.

10. Betalingen for alt slags åvirke m. m. fra almenning-
en erlegges enten kontant eller pr. 30 dager.

Der kan om fornødent forlanges garanti. Bruksberettiget

13 april. som måtte stå tilrest med betaling for det her nevnte, kan styret nekte bevilgning og utvisning av hvilket som helst åvirke, inntil betaling skjer, og svares fra forfallsdagen den rente som til enhver tid gjelder for kassakredittlån.

11. Almenningsstyret kan yde bidrag i form av pct. for materialer som erstatter eller bevarer trevirke, hvis de finner dette overensstemmende med en økonomisk drift av almenningen. Det samme gjelder for bidrag til gjerde.

12. Barkflekning og stetting, samt hvilken som helst annen beskadigelse av trær er forbudt. Likeså forbys all unødiggjort opblinkning av veier.

13. Salg av trevirke fra almenningen til ikke bruksberettigede må ikke finne sted, medmindre det finnes påkrevet av hensyn til skogens rasjonelle behandling og økonomiske utnyttelse, likesom det her, som under § 4 nevnt, overlates styret og skogbestyreren å foreta blinkningen.

Av det ved salg til ikke bruksberettigede innvunne nettoutbytte, avsettes et fond stort kr. 13 700,00.

Fondets kapital skal være uangripelig, men rentene av samme skal kunne anvendes overensstemmende med bestemmelsene i lov om skogvesenet av 22 juni 1863 § 26 h. (Jfr. lov av 24 juni 1918).

For anvendelse av dette fond gjelder følgende regler:

- a) Rentene disponeres efter styrets beslutning som erstatning til de bruksberettigede for innskrenkninger i den bruksutøvelse, som de blir pålagt av hensyn til skogens rasjonelle behandling og økonomiske utnyttelse og som godtgjørelse for innsparert trevirke efter reglens § 11.
- b) Er rentene ikke påkrevet til de i a nevnte øiemed, kan de efter styrets nærmere bestemmelse utdeles som utbytte til de eiendomsberettigede.

De nærmere regler om fondets anbringelse treffes av almenningsstyret.

14. Overtredelse av disse regler er belagt med straff.

15. Ved nærværende bruksreglers ikrafttreden trer de tidligere regler for Eina almenning ut av kraft.

13 april. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet, hvorved i henhold til lov om motorvogner av 20 februar 1926 § 19, annet ledd, jfr. § 36, første ledd, fastsettes følgende som gjeldende inntil videre:

Under teleløsningen er motorvognkjøring forbudt på hovedveiene i Fauske, Bodin, Sortland, Skjærstad, Korgen, Bjørnskin, Hamarøy, Vågan, Herøy og Buksnes herreder.

Nærmere bestemmelse om når forbudet skal tre i kraft tref-

fes av lensmannen (veitilsynsmannen) efter bemyndigelse av 13 april.
veivesenets overingeniør.

Disse bestemmelser trer i kraft straks.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet, hvorved i henhold 13 april.
til lov om bruk av motorvogner av 21 juni 1912 § 2, annet ledd,
samt den departementet ved kongelig resolusjon av 7 desember
1923 gitte bemyndigelse bestemmes følgende:

Den ved regjeringens resolusjon av 14 oktober 1913 under
avsnitt II fastsatte innskrenkning i den frie mo-
torvognkjøring på hovedveier i Hordaland fylke
opheves forsåvidt angår veistrekningen Vikebygd grense mot
Valestrand til Rogaland grense i Vikebygd og Sveio herreder,
jfr. kongelig resolusjon av 28 september 1923 angående ophe-
velse av innskrenkningen på den øvrige del av veien nemlig
Vikebygd herredsgrense—Eidsvåg med arm til Vålevåg i Vale-
strand herred.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet, hvorved i henhold til 15 april.
lov om motorvogner av 20 februar 1926, § 19, annet ledd, jfr.
§ 36, 1ste ledd, fastsettes følgende som gjeldende inntil videre:

Under teleløsningen er motorvognkjø-
ring forbudt på hovedveiene i følgende her-
reder: Fet, Nordre og Søndre Høland, Setskog, Aurskog,
Blaker, Lillestrøm, Gjerdrum og Ullensaker.

Forbudet gjelder dog ikke uopsettelige tjenestereiser som
må foretas av læger, dyrlæger, jordmødre og veivesenets funk-
sjonærer.

Nærmere bestemmelse om når forbudet skal tre i kraft
treffes av lensmannen (veitilsynsmannen) efter bemyndigelse
av veivesenets overingeniør.

Foranstående bestemmelser trer i kraft straks.

Plakat om manøvreregler for undervanns- 16 april.
båter og overflatefartøier som nærmer sig hver-
andre.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

I medhold av § 1 i lov om foranstaltninger til betryggelse
av skibes navigering av 21 august 1914 utferdiges følgende
manøvreregler for undervannsbåter og overflatefartøier som
nærmer sig hverandre:

Undervannsbåt som er helt neddykket eller som kun viser
sine periskoper skal i norsk farvann betrakte sig som vike-
pliktig like overfor alle overflatefartøier.

Overflatefartøier skal derfor iakta bestemmelsene i § 21
og § 27 i styringsplakaten av 16 mars 1910 med senere foran-
dringer idet der holdes skarp utkikk og vises forsiktighet.

16. april. Undervannsbåt som er helt eller delvis opdykket, skal betraktes som dampfartøi og følge de almindelige styringsregler for dampfartøier.

Når undervannsbåt neddykket manøvrerer sammen med andre av marinens fartøier, fører disse som varselssignal et rødt flagg (B).

Gitt på Oslo slott den 16 april 1926.

Under Vår hånd og rikets segl.

HAAKON.

(L. S.).

Ivar Lykke.

N. F. Leganger.

16 april. **Kongelig resolusjon**, hvorved der i henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 og § 3 i lov angående særegne foranstaltninger mot tuberkuløse sykdommer av 8 mai 1900 meddeles approbasjon på vedtak av herredsstyret for Strandherred i Rogaland fylke i møte 18 november 1925 om almindelige helseforskrifter for herredet og forskrift om meldeplikt ved tuberkuløse sykes flytning.

Helseforskriftene m. v. er sålydende:

§ 1. Herredet skal til enhver tid være delt i helsekretser med hver sin tilsynsmann valgt blandt medlemmer av helserådet. Tilsynsmennene har i hver sin krets å føre tilsyn med gjennomførelsen av herredets helseforskrifter. Tilsynsmennene velges i første møte av helserådet, efterat nytt herredsstyre har begynt sin virksomhet og fungerer for valgperioden.

§ 2. Ved opførelse eller flytning av hus (beboelses- eller annet hus) skal melding skje til vedkommende tilsynsmann før arbeidet påbegynnes. — Beboelseshus som herefter opføres eller flyttes skal settes på tørr, vel avgrøftet grunn hvorfra matjorden er ført bort. Grunnmuren skal være tett og, hvor der ikke er kjeller, forsynt med minst to trekkhull, og den må minst ha en høide av 30 cm.

§ 3. Ethvert til beboelse bestemt værelse som herefter innres fra nytt av skal ha en høide av minst 2,25 m. fra guly til loft, og være forsynt med minst 1 slagvindu. Et sådant vindu skal anskaffes også i eldre beboelsesrum innen 1 år efter disse forskrifters approbasjon.

§ 4. I beboelseshus skal gulvet i nederste stokkverk være dobbelt med et mellemlag av hensiktsmessig, tørr fyll.

§ 5. I beboelseshus må ikke kokeovn benyttes, medmindre der er anbragt en innretning til å opfange og bortlede den ved kokning opståtte damp.

§ 6. Finner helserådet noget bebodd hus eller annet op- 16 april.
holdssted for mennesker å være skadelig for helsen ved mang-
gel på lys eller luft, på grunn av fuktighet, urenslighet, over-
fylling av mennesker eller av andre grunner, kan det forby
at huset eller rummet brukes til manglene er avhjulpet. Heri
innbefattes alle offentlige lokaler som kirker, forsamlingshus,
postkontorer, telegraf- eller telefonstasjoner, ungdomslokaler.

§ 7. På veier og i mellomrummene mellom husene og på
gårds plassene må der ikke ophopes søppel eller annen urens-
lighet, men der må til enhver tid holdes rent og luktfritt. Hvor
helserådet finner det påkrevet, f. eks. i tettere bebyggede strøk,
kan det påby at søppelkasser anskaffes.

§ 8. Stall, fjøs, grisehus og lignende som herefter opføres
skal stå minst 10 meter fra våningshus og fra ethvert rum,
som benyttes til tilberedningssted eller opbevaringssted for
matvarer. Denne paragraf gjelder ikke tettere bebyggede
strøk.

§ 9. Hester, kjøer, får, geiter eller fjerkre må ikke huses
i våningshus eller i rum, som har tak eller vegger felles med
sådannt.

§ 10. Ethvert hus som brukes til beboelse skal ha et pri-
vet med minst ett avlukke for hver 15de beboer. Privetet må
ikke ha vegg felles med våningshus eller matbod, heller ikke
ha avsig til nogen sådan bygning eller til offentlig beferdet
vei eller til sted som mat- eller drikkevann tas fra. Det skal
dessuten anbringes således, at det ikke generer nabo. Det skal
tømmes så ofte, at ikke overfylling finner sted, og der skal ved
hensiktsmessige strøm midler sørges for at det ikke opstår stank.

I tettere bebyggede strøk kan helserådet påby anskaffet
tette murede binger eller tette avskjæringer til å opta urin og
ekskrementer fra dyr og mennesker. Sådanne binger skal ha
en avstand av minst 3 meter fra naboeiendom, gate eller vei
og må ikke ha uttak til nabo, gate eller vei. For bygninger
som fabrikker, kirker og lignende steder, der mange folk sam-
les skal det være privet i den utstrekning, helserådet til enhver
tid finner påkrevet.

§ 11. Når der aktes satt i gang bedrift, som ved stank
eller giftige gassarter kan forurense luften, eller som det på
annen måte kan være frykt for vil bli til skade for arbeidernes
eller naboenes sundhet, skal plan på forhånd forelegges helse-
rådet, og vedkommende være pliktig til både ved anlegget og
driften å rette sig efter de pålegg, som helserådet til enhver
tid gir for å fjerne sanitære misligheter.

§ 12. Gjødningstoffer eller illeluktende stoffer, avfall
fra husholdningen, må ikke kastes i dynger eller kompost

16 april. nærmere våningshus enn 10 meter, og der må ikke være avsigderfra til steder, hvorfra mat- eller drikkevann hentes, eller til våningshus, matbod, nabo eller vei. Sådanne ansamlinger skal dekkes med jord.

§ 13. Brønner eller vannbeholdere hvorfra mat- og drikkevann tas skal holdes fri for forurensning av ethvert slags, såsom tilsig, vask o. s. v. Det samme gjelder bekk eller elv hvorfra mat- eller drikkevann tas.

§ 14. Fjøs skal være lyse. De skal holdes rene og vel luftet. Storrengjøring minst 1 gang i året: vaskning av guly, vegger, tak og alt inventar med grønnsåpe og varmt vann og utluftning med gjennomtrekk i flere dager.

Kjørene skal holdes rene. Melkekar og melk skal behandles med den største renslighet. I ethvert fjøs skal der være vaskevannsstol med vaskefat, såpe og rent håndklæ. Den som melker skal være iført et rent, hvitt armforklæ og skal før melkningen såpevaske sine hender og vaske eller tørre av koens jur og spener med en ren, hvit klut. Melken må snarest bringes ut av fjøset.

Melk må ikke opbevares i beboelsesrum. Kan dette ikke undgås må de kar hvori den opbevares være tildekket. Under ingen omstendighet må dog melk opbevares i soverum eller i rum hvor syke opholder sig.

Ved sykdom blandt besetningen eller mistanke om smittsom sykdom i husstand, skal alt salg av melk stanses og forholdet meldes til nærmest boende helserådsmedlem, som nærmere skal undersøke saken og gjøre innberetning herom til helserådets ordfører.

§ 15. I butikker skal der være plakat om, at spytning på gulvet er forbudt. Der skal være spyttebakker forsynt med fuktig sand eller lignende, som regelmessig rengjøres. Guly og disker skal jevnlig vaskes så at de er ordentlig rene, og der skal finnes hvad som trenges, for at betjeningen jevnlig kan vaske sine hender, hvis der selges matvarer fra butikken.

§ 16. Utsalgststeder, tilberedningssteder og opbevaringssteder for matvarer, såsom kjøtt, fisk, melk, brød o. s. v. skal alltid holdes rene og godt utluftet og må ikke brukes til soverum eller kjøkken. Kar og hyller hvori matvarer opbevares skal holdes fullstendig tildekket. Sammen med matvarer må ikke opbevares andre varer, som kan meddele næringsmidlene lukt eller smak. Matvarer må ikke innpakkess i aviser eller urent papir.

§ 17. Til bruk for mennesker må der ikke falbys, selges eller på annen måte overdras bedervede eller sundhetsskadelige nærings- eller nydelsesmidler, og heller ikke bruksgjen-

stander som kan være skadelige for sundheten fordi de inneholder giftige bestanddeler. 16 april.

Det er forbudt å tilsette nærings- eller nydelsesmidler, som skal selges, noget stoff som av helserådet anses skadelig for sundheten, eller som er skikket til å skjule at vedkommende vare er bedervet.

Til de pågjeldende mangler er rettet kan helserådet forby, at der blir solgt nærings- og nydelsesmidler som kommer fra eller falbys på steder, hvor der ikke blir iaktatt den tilbørlige renslighet ved varenes tilvirkning, behandling, opbevaring eller forsendelse. Helserådet er i øiemed som nevnt i denne paragraf berettiget til å fordre utlevert de fornødne prøver, som eierne dog kan kreve betalt etter almindelig pris, hvis det ikke viser sig nødvendig å skride inn like overfor vedkommende vare.

Helserådet kan midlertidig forby salg og annen overdragelse av nærings- og nydelsesmidler fra steder, hvor der forekommer tilfelle, derunder innbefattet noen bacillebærer, av farlig smittsom sykdom, som kan utbres med varene.

Hvor det er nødvendig kan helserådets ordfører skride inn på helserådets vegne, men han må snarest forelegge saken for helserådet. Dette kan beslutte, at varer som finnes skadelige skal tilintetgjøres eller på annen måte uskadeliggjøres på vedkommende selgers bekostning.

§ 18. Bakerier, slakterier, meierier og andre produksjonssteder for matvarer må ikke opprettes eller forandres uten først å være anmeldt til helserådet. De skal til enhver tid stå under helserådets kontroll, og eierne skal være pliktige til uoppholdelig å utføre de pålegg helserådet måtte finne nødvendig for å hindre at matvarene forurenses eller bederves. Lokalene skal holdes godt luftet og rene og være således innrettet, at de lett kan rengjøres.

§ 19. Ethvert alvorligere sykdomstilfelle som enten er eller gir mistanke om å være opstått ved nydelse av bedervede eller forfalskede næringsmidler eller ved benyttelse av gjenstander som inneholder giftige eller farlige bestanddeler, skal av tilsynsmannen eller i tilfelle av den behandlende læge uoppholdelig anmeldes til helserådets ordfører med opplysning om de antatte årsaker til sykdommen og andre fornødne opplysninger. Det samme gjelder epidemiske sykdommer samt andre sundhetsskadelige forhold, som kan gi anledning til sykdom.

§ 20. Kjøtt av syke dyr må ikke frembys tilsalg uten at det er undersøkt av autorisert dyrlæge og av ham ved skriftlig erklæring godkjent som anvendelig til menneskeføde.

16 april. § 21. Barn som lider av skurv, skabb eller annen sykdom, der antas å være smittsom, eller har utøi, spesielt lus, tilstedes ikke adgang til skolen og optas ikke på nytt medmindre det har attest fra læge eller sykdommen åpenbart er stanset, og vedkommende person og klær er forsvarlig vasket og rensset for utøi.

§ 22. Gang- eller sengkler fra personer som har lidt av smittsom sykdom, må ikke avhendes til eller overlates andre til bruk, før de er rensset efter bestemmelse av helserådet.

§ 23. Når en person som lider av tuberkulose i smittsom form forandrer bopel skal anmeldelse om flytning gis til helse- rådetets ordfører av den, fra hvem den syke flytter, og likeledes fra enhver der mottar en tæringssyk i forpleining.

§ 24. Helserådet avgjør hvilke strøk der forsåvidt disse forskrifter angår skal regnes som tettere bebygget.

§ 25. Avvikelser fra ovenstående forskrifter kan under særegne omstendigheter tilstedes med helserådets tillatelse.

§ 26. Det påhviler helserådets medlemmer å påse at disse helseforskrifter overholdes og i tilfelle av overtredelse å gjøre anmeldelse til helserådets ordfører, som i fornødent fall skal foranledige overtredelsen påtalt efter loven.

16 april. **Kongelig resolusjon**, hvorved der i henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 og § 3 i lov angående særegne foranstaltninger mot tuberkulose sykdommer av 8 mai 1900 meddeles approbasjon på vedtak av herredsstyret for Forsand herred, Rogaland fylke, i møte 25 juli 1925 om almindelige helseforskrifter for herredet og om forskrift om meldeplikt når tuberkuløs syk skifter bopel.

Helseforskriftene m. v. er sålydende:

§ 1. Herredet skal til enhver tid være delt i helsekretser med hver sin tilsynsmann valgt blandt medlemmer av helse- rådet. Tilsynsmennene har i hver sin krets å føre tilsyn med gjennomførelsen av herredets helseforskrifter. Tilsynsmennene velges i første møte av helserådet, efter at nytt herredsstyre har begynt sin virksomhet og fungerer for valgperioden.

§ 2. Ved opførelse eller flytning av hus (beboelseshus eller andre hus) skal melding skje til vedkommende tilsyns- mann, før arbeidet påbegynnes. — Beboelseshus som herefter opføres eller flyttes, skal settes på tørr, vel avgrøftet grunn, hvorfra matjorden er ført bort. Grunnmuren skal være tett, og hvor der ikke er kjeller, forsynt med minst to trekkhull, og den må ha en minste høide av 30 cm. over jorden.

§ 3. Ethvert til beboelse bestemt værelse, som herefter 16 april. innres fra nytt av, skal ha en høide av minst 2,25 m. fra gult til loft og være forsynt med minst 1 slagvindu. Et sådant vindu skal anskaffes også i eldre beboelsesrum innen 1 år efter disse forskrifters approbasjon.

§ 4. I beboelsesrum skal gulvet i nederste stakkverk være dobbelt med mellemlag av hensiktsmessig, tørr fyll.

§ 5. I beboelseshus må ikke kokeovn benyttes, medmindre der er anbragt en innretning til å opfange og bortlede den ved kokning opstående damp.

§ 6. Finner helserådet noget bebodd hus eller annet oppholdssted for mennesker å være skadelig for sundheten ved mangel paa lys eller luft, på grunn av fuktighet, urenslighet, overfylling av mennesker eller av andre grunner, kan det forby, at huset eller rummet brukes, inntil manglene er avhjulpet. Under denne paragraf innbefattes også alle offentlige lokaler som kirker, forsamlingslokaler, postkontorer, telegraf- og telefonstasjoner o. s. v.

§ 7. På veier og i mellomrummene mellom husene og på gårdsplassene må der ikke ophopes søppel eller annen urenslighet, men de må til enhver tid holdes rene og luktfri. Hvor helserådet finner det påkrevet, f. eks. i tettere bebyggede strøk, kan det påby anskaffelse av søppelkasser.

§ 8. Stall, fjøs, grisehus o. l., som herefter opføres, skal stå minst 10 m. — 10 meter — fjernet fra våningshus og fra ethvert rum, som benyttes til tilberedningssted eller opbevaringssted for matvarer. Denne paragraf gjelder ikke tettere bebyggede strøk.

§ 9. Hester, kjøer, får, geiter eller fjærkre må ikke huses i våningshus eller i rum, som har tak eller vegger felles med sådant.

§ 10. Ethvert hus som benyttes til beboelse, skal ha et privet med minst 1 avlukke for hver 15de beboer. Privetet må ikke ha vegg felles med våningshus eller matbod, heller ikke ha avsig til nogen sådan bygning eller til offentlig beferdet vei eller til inntak for mat- eller drikkevann. Det skal derhos anbringes således, at det ikke generer nabo. Det skal tømmes så ofte, at overfylling ikke finner sted, og der skal ved hensiktsmessige strømidler sørges for at der ikke oppstår stank. I tettere bebyggede strøk kan helserådet påby anskaffet tette murede binger eller tette avskjæringer til å opta urin og ekskrementer fra dyr og mennesker. Sådanne binger skal ha en avstand av minst 3 meter fra naboeiendom, gate eller vei og må ikke ha uttak til nabo, gate eller vei.

16 april. § 11. Når der aktes satt i gang bedrift som ved stank eller giftige gasser kan forurense luften, eller som det på annen måte kan være frykt for vil bli til skade for arbeidernes eller naboenes sundhet, skal plan på forhånd forelegges helse-rådet og vedkommende være pliktig til både ved anlegget og driften å rette sig efter de pålegg, som helse-rådet til enhver tid gir for å fjerne sanitære misligheter.

§ 12. Gjødningstoffer eller illeluktende avfall fra husholdningen må ikke henkastes i dynger eller kompost nærmere våningshus enn 10 meter, og der må ikke være avsig fra den til steder, hvorfra mat- eller drikkevann hentes, eller til våningshus, matbod, nabo eller vei. Sådanne ansamlinger skal dekkles med jord.

§ 13. Brønner eller vannbeholdere, hvorfra mat- og drikkevann tas, skal holdes fri for forurensninger av enhver slag såsom ved tilsig, vask o. s. v. Det samme gjelder bekk eller elv, hvorfra mat- eller drikkevann tas.

§ 14. Fjøs skal være lyse. De skal være rene og vel luftet. Storrengjøring minst 1 gang i året med vaskning av gulv, vegger, tak og alt inventar med grønnsåpe og varmt vann, og utluftning med gjennomtrekk i flere dager.

Kjørene skal holdes rene.

Melkekar og melk skal behandles med den største renslighet.

I ethvert fjøs skal der være vaskevannsstol med vaskefat, såpe og rent håndklæ.

Den som melker skal være iført et rent, hvitt armforklæ og skal før melkningen såpevaske sine hender og vaske eller tørre av koens jur med en ren, hvit klut.

Melken må snarest bringes ut av fjøset.

Melk må ikke opbevares i beboelsesrum.

Kan dette ikke undgås, må de kar, hvori den opbevares, være tildekket. Under ingen omstendighet må dog melk opbevares i soverum eller i rum, hvor syke opholder sig.

Ved sykdom blandt besetningen eller mistanke om smittsom sykdom i husstand skal alt salg av melk stanses og forholdet meldes til nærmest boende helse-rådsmedlem, som nærmere skal undersøke saken og gjøre innberetning herom til helse-rådets ordfører.

§ 15. I butikker skal der være plakat om at spytning på gulvet er forbudt. Der skal være spyttbakker forsynt med fuktig sand e. l. som regelmessig rengjøres. Gulv og disker skal jevnlig vaskes så at de er ordentlig rene, hvorhos der skal forefinnes hvad der trenges, for at betjeningen jevnlig kan vaske sine hender, hvis der selges matvarer fra butikken.

§ 16. Utsalgssted, tilberedningssted og opbevaringssted 16 april
for matvarer såsom kjøtt, fisk, melk, brød o. s. v. skal stedse holdes rene og godt utluftet og må ikke benyttes til soverum eller kjøkken. Kar og hyller hvori matvarer opbevares, skal holdes fullstendig tildekket. Sammen med matvarer må ikke opbevares andre varer, som kan meddele næringsmidlene lukt eller smak. Matvarer må ikke innpakkes i aviser eller urent papir.

§ 17. Til bruk for mennesker må der ikke falbys, selges eller på annen måte overdras bedervede eller sundhetsskadelige nærings- eller nydelsesmidler og heller ikke bruksgjenstander som kan være skadelige for sundheten derved at de inneholder giftige eller smittefarlige bestanddeler.

Det er forbudt å tilsette nærings- eller nydelsesmidler, som skal selges, noget stoff, som av helserådet anses skadelig for sundheten eller som er skikket til å skjule, at vedkommende vare er bedervet.

Inntil de pågjeldende mangler er rettet kan helserådet forby at der blir solgt nærings- og nydelsesmidler, som kommer fra, eller falbys på sted, hvor der ikke blir iaktatt den tilbørlige renslighet ved varenes tilvirkning, behandling, opbevaring eller forsendelse.

Helserådet er i øiemed som nevnt i denne paragraf, berettiget til å fordre utlevert de fornødne prøver, som eieren dog kan kreve betalt efter almindelig pris, hvis det ikke viser sig nødvendig å skride inn like overfor vedkommende vare. Helserådet kan midlertidig forby salg og annen overdragelse av nærings- og nydelsesmidler fra sted, hvor der forekommer tilfelle, derunder innbefattet nogen basillebærer av farlige smittsomme sykdommer, som kan utbres med varene.

Hvor det er nødvendig kan helserådets ordfører skride inn på helserådets vegne, men han må snarest forelegge saken for helserådet. Dette kan beslutte at varer som finnes skadelige skal tilintetgjøres eller på annen måte uskadeliggjøres på vedkommende selgers bekostning.

§ 18. Bakerier, slakterier, meierier og andre produktjonssteder for matvarer må ikke opprettes eller forandres uten forutgående anmeldelse til helserådet. De skal til enhver tid stå under helserådets kontroll og eierne skal være forpliktet til uopholdelig å utføre de pålegg helserådet måtte finne nødvendig til forhindring av, at matvarene forurenses eller bedervedes. Lokalene skal holdes godt luftet og rene og være således innrettet at de lett kan rengjøres.

§ 19. Ethvert alvorligere sykdomstilfelle, som enten er eller gir mistanke om å være opstått ved nydelse av bedervede

16 april. eller forfalskede næringsmidler eller ved benyttelse av gjenstander som inneholder giftige eller farlige bestanddeler skal av tilsynsmannen eller i tilfelle den behandlende læge uopholdelig anmeldes til helserådets ordfører med oppgivelse av sykdommens formodede årsaker eller andre fornødne opplysninger. Det samme gjelder epidemiske sykdommer samt andre sundhetsskadelige forhold som kan gi anledning til sykdom.

§ 20. Kjøtt av syke dyr må ikke frembys tilsalgs uten at det er undersøkt av autorisert dyrlæge og av ham ved skriftlig erklæring godkjent som anvendelig til menneskeføde.

§ 21. Barn som lider av skurv, skabb eller annen sykdom, som formodes å være smittsom, samt er fulle av utøi — spesielt lus — tilstedes ikke adgang til skolen og optas ikke på nytt, før de har attest fra læge eller sykdommen åpenbart er stanset og vedkommendes person og klær er forsvarlig vasket og rensset for utøi.

§ 22. Gang- eller sengklær fra personer, der har lidt av smittsom sykdom må ikke avhendes til eller overlates andre til bruk, før de er rensset efter bestemmelse av helserådet.

§ 23. Når en av tuberkulose i smittsom form lidende person forandrer bopel, skal anmeldelse om flytning gis til helserådets ordfører av den fra hvem den syke flytter, og likeledes fra enhver, som mottar en tæringssyk i forpleining.

§ 24. Helserådet avgjør hvilke strøk der, forsåvidt angår disse forskrifter, skal regnes som tettere bebygget.

§ 25. Avvikelser fra ovenstående forskrifter kan under særegne omstendigheter tilstedes med helserådets tillatelse.

§ 26. Det påhviler helserådets medlemmer å påse disse helseforskrifter overholdt og i tilfelle av overtredelse å gjøre anmeldelse til helserådets ordfører, som i fornødent fall skal foranledige overtredelsen påtalt efter loven.

16 april. **Kongelig resolusjon**, hvorved der i henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 meddeles approbasjon på vedtak av herredsstyret for Sør-Vanger herred, Finnmark fylke, i møte 23 november 1925 om regler for renhold i skogshytter og fløterkoier.

Reglene er sålydende:

§ 1. Huset skal holdes godt ventilert døgnet rundt — særlig ved ventiler i gavlene eller trekkpipe i taket.

§ 2. Det er forbudt å spytte på gulv, vegger og innbo.

§ 3. Sengene skal res op hver morgen. Løs sengehalm må ikke brukes.

§ 4. Efter hvert mål skal der vaskes op, matkopper og spisestell settes i hyller eller skap, gryter, stekepanner og

kaffekjeler på en plass for sig, matlevninger og avfall bringes 16 april.
bort. Maten skal gjemmes i særskilt matbod eller skap.

§ 5. Minst en gang om uken skal gulvet vaskes eller
sopes med lime og så meget sne, at det ikke gyver.

§ 6. Sjøppel, avfall, urin og annet søl må ikke kastes
utenfor døren eller omkring husveggene, men samles på et be-
stemt sted.

§ 7. Arbeidsgiveren skal sørge for, at huset er ordent-
lig rengjort, når det tas i bruk. Når et arbeidslag reiser, plik-
ter det å gjøre rent etter sig.

§ 8. Alle som bor i huset skal iakta renslighet, og være
ansvarlig for at disse regler etterfølges. De velger sig imel-
lem en ordensmann, som har opsynet med ventilasjonen og
renholdet. Ordensmannen velges enten skiftevis hver uke,
eller den samme kan velges for lengere tid hvis derom er
enighet.

§ 9. Det er ordensmannens plikt å påse at disse regler
overholdes, og å gjøre anmeldelse til helserådet, hvis hans
myndighet ikke respekteres. Personer, som er fulle av utøi,
har skabb eller annen smittsom hudsykdom, eller som ved
urenslighet er til plage for andre, kan bortvises av helserådet.

§ 10. Overtredelse av disse regler straffes efter den til
enhver tid gjeldende lovgivning.

§ 11. Et avtrykk av disse regler skal slås op i alle skogs-
hytter og fløterkoier.

Skrivelse fra Socialdepartementet, hvori meddeles, at de 16 april.
partementet ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon
av 25 april 1924, i henhold til lov nr. 5 av 25 april 1913 har
stadfestet den av Lørenskog herredsstyre i møte den 18
desember 1925 fastsatte vedtekt angående luknings-
tid for utsalgssteder i herredet som gjeldende inntil videre
fra og med 15 mai 1926 å regne.

Vedtekten er sålydende:

§ 1. Utsalgssteder hvor salg av varer foregår skal med
de nedenfor angitte undtagelser holdes lukket fra kl. 6 aften
til kl. 8,30 morgen de fire første hverdager i uken. Fredag og
lørdag lukkes kl. 7 aften.

§ 2. Søn- og helligdager samt 1 mai, 17 mai og St. Hans-
dag holdes lukket hele dagen.

Julaften, nyttårsaften, påskaften og pinseaften lukkes
kl. 6 ettermiddag.

§ 3. Utsalgssteder hvor ikke andre varer selges enn
melk og fløte, frukt, bær, blomster, egg, natursmør, baker- og
konditorvarer, alkoholsvakt og alkoholfritt øl, skal på hver-
dager holdes lukket fra kl. 8 aften til kl. 8,30 morgen.

16 april.

På søn- og helligdager kan disse utsalgssteder holdes åpne fra kl. 6 til kl. 8 aften — utsalgssteder for melk, og fløte og bakervarer o. l., dessuten fra kl. 8 til 10 morgen. Julaften lukkes kl. 6 eftermiddag. 1ste juledag, 1ste påskedag, 1ste pinsedag, nyttårsdag og langfredag skal dog samtlige forannevnte utsalgssteder for frihandelsvarer holdes stengt hele dagen.

§ 4. I lukningstiden må kunder ikke innlates. Derimot er det tillatt å ekspedere kunder som er kommet inn før lukningstiden.

§ 5. I tiden fra og med 15 til og med 23 desember finner nærværende vedtekt ikke anvendelse. Jfr. dog den almindelige helligdagslovgivning.

§ 6. Overtrædelse av vedtekten straffes efter loven. Jfr. straffelovens § 339, 2.

16 april.

Skrivelse fra Socialdepartementet, hvori meddeles, at departementet ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 har stadfestet Svolver bystyres beslutning i møte den 30 mars d. å. om forandringer av §§ 1 og 2 i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Svolver av 11 juli 1925.

Den forandrede vedtekt lyder i sin helhet således:

§ 1. Utsalgssteder i Svolver skal holdes lukket fra kl. 7 aften til kl. 8 morgen i tidsrummet fra og med 1 mai til og med 31 januar og fra kl. 10 aften til kl. 8 morgen i tidsrummet fra og med 1 februar til og med 30 april. Utsalgssteder for frihandelsvarer og tobakker skal forsåvidt de ikke driver annen handel holdes lukket fra kl. 10 aften til kl. 8 morgen hele året.

§ 2. Juledag, nyttårsdag, pinsedag, 1ste påskedag og langfredag skal alle utsalgssteder holdes lukket. På søndager, som ikke faller på nogen av de ovennevnte helligdager samt på andre enn de ovennevnte helligdager, kan utsalgssteder for frihandelsvarer og tobakker holdes åpne fra kl. 5 eftermiddag til kl. 8½ aften. Ellers skal utsalgssteder for andre varer holdes lukket hele dagen på søn- og helligdager. Dog skal det være tillatt å holde disse sistnevnte utsalgssteder åpne på søn- og helligdager i tidsrummet fra og med 15 mars til og med 15 april fra kl. 5 eftermiddag til kl. 8 aften.

De siste 9 hverdager før julaften (fra og med 15 til og med 23 desember) kan utsalgsstedene for andre varer enn frihandelsvarer og tobakker holdes åpne til kl. 8 aften.

Julaften, nyttårsaften og pinseaften skal alle utsalgssteder lukkes kl. 5. Påskaften kan holdes åpent til kl. 6 eftermiddag.

§ 3. 1 og 17 mai skal alle utsalgsteder lukkes kl. 12 16 april. middag.

§ 4. I lukningstiden må kunder ikke innlates. De, som er kommet inn før lukningstid, ekspederes.

§ 5. Overtredelse av denne vedtekt straffes efter loven, jfr. straffelovens § 339, 2.

Forandringene trer i kraft straks.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet, hvorved i henhold 16 april. til lov om motorvognar av 20 februar 1926 § 19, annet ledd, jfr. § 36, 1ste ledd fastsettes følgende som gjeldende inntil videre:

Under teleløsningen er motorvognkjøring forbudt på hovedveiene i følgende herreder: Gjøvdal, Øvestad, Holt, Fjære, Eide, Hornnes, Vestre Moland, Bygland, Vegårdshei, Søndeled, Åmli, Herefoss, Mykland og Tovdal.

Forbudet gjelder ikke uopsettelige tjenestereiser som må foretas av læger, dyrlæger, jordmødre og veivesenets funksjonærer.

Nærmere bestemmelse om når forbudet skal tre i kraft treffes av lensmannen (veitilsynsmannen) efter bemyndigelse av veivesenets overingeniør.

Foranstående bestemmelser trer i kraft straks.

Utgiver: Byråchef Young.